РІК IV. Почта оплачена гуртом. ЛЬВІВ, 20. ЛИПНЯ 1930. Porto zapłacone ryczałtem. Ч. 28.

ПРАВДА

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЧАСОПИС

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА"
Львів, вул. Кльоновича ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол.
Піврічно 6 зол.
Чвертьрічно 3 зол.
Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам. дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

КОМУНІКАТ

В днях 12 і 13 липня 1930 р. відбулася в Микуличині чергова конференція духовних і мірян в присутности чотирох наших Владик. Конференція розважувала біжучі питання церковно-національно-політичного життя. По основній виміні гадок над найважнішими актуальними проблємами дійшли присутні до однодушних слідуючих висновків:

I. Стверджується з задоволенням, що завдяки відпорности українського громадянства і дощільної праці католицьких орґанізацій розмах аґітації большевизму і всіх инших протикатолицьких течій не осягнув сподіваних успіхів і що серед православних в Польщі слідна навіть певна рефлєксія в напрямі справедливішої оцінки католицької ідеольоґії.

II. Порішено змінити назву: «Українська Християнська Орґанізація» (УХО) на «Українська Католицька Орґанізація» (УКО).

III. Витаючи радісно прояви поглиблювання і поширювання католицької ідеї на нашій землі, конференція висказує бажання, щоб всі чинники, яким дорога згадана ідея та споконвічні західні католицькі традиції нашої землі, гуртувалися коло істнуючої від пять літ «Української Католицької Орґанізації» (УКО-ії) та її пресових орґанів: «Нової Зорі», «Правди» і «Бескида».

IV. Конференція висказує признання за ведення тих орґанів в католицькім дусі та рівночасно підносить потребу видавання душпастирського журналу, який поруч чисто душпастирських справ занявся між иншими основним теоретичним освітлюванням і розробленням католицької ідеольоґії на всіх ділянках громадянського життя.

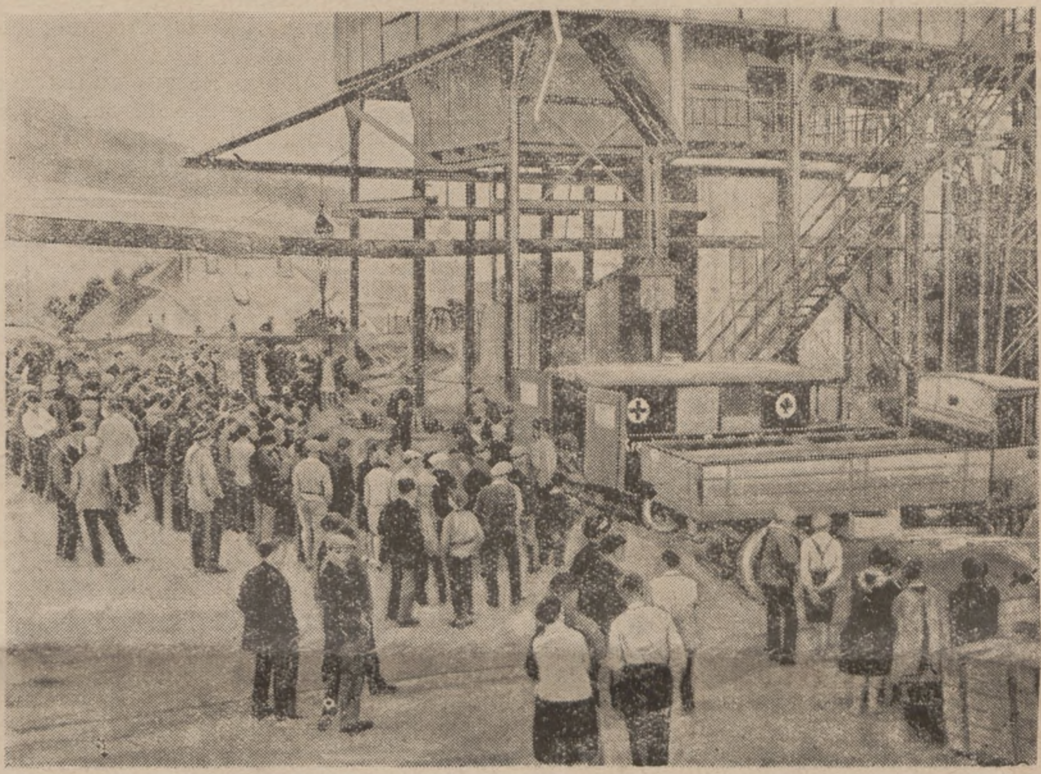
V. В ціли ще більшого масового поширення католицької преси і инших видань, порішено зорґанізувати кольпортажу на цілий край при помочі «Епархіяльних Секретаріятів католицької преси».

VI. В справі ревіндикації бувших католицьких церков і монастирів, котрі колись насильно загарбав у католицької Церкви царський уряд, порішено найперше, розслідити і провірити скількість і якість тих обєктів, до котрих гр. катол. Церква має право.

VII. Конференція прийшла одноzгідно до переконання, що жадна з дотеперішних політичних партій не оправдала надії що до ведення політики в дусі католицької ідеольоґії.

VIII. Конференція поручила УКО-ії виробити проєкт католицьких професійних робітничих орґанізацій.

Найбільша копальняна катастрофа

Мин. тижня наступив вибух углевого квасу в копальні в Найроден. В катстрофі згинуло 150 робітників. Є ще засипаних 49. Управа копальні вважає їх за страчених. Ратункову акцію страшенно утруднюють газі, які весь час добуваються з шибів. Котрий з робітників за близько підсунеться, паде неживий. Уставлено спеціяльні машини, які випомповують з копальні гази. Перед копальнею вичікує величезна товпа Німців висліду ратункової акції, як це бачимо на ілюстрації.

—o—

КАРДИНАЛ ГЛЬОНД У ЛЬВОВІ

У Львові був мин. тижня кардинал і примас Польщі. а-еп. Гльонд. Він приїхав на нараду кат. епископів у справі статутів Католицької Акції. Нарада відбулася у митрополита Ексц. А. Шептицького. В часі свого побуту у Львові відвідав кардинал гр.-кат. Успенську церкву, Національний Музей і сирітський захист СС. Василіянок.

КОНҐРЕС МІЖПАРЛЯМЕНТАРНОЇ УНІЇ

В Льондоні розпочав свої наради конгрес представників парляментарних послів ріжних держав, згуртованих в організації Міжпарляментарна Унія. На цей конгрес виїхали також отсі українські посли варшавського сойму: Др. Дм. Левицький, Др. Блажкевич, о. прал. Куницький, Ост. Луцький і М. Рудницька.

ВИБОРИ НА ВОЛИНІ

В доповняючих виборах до сойму з округа 56 (повіти: ковельський, володимирський, горохівський та любомльський) вибрані: З листи ч. 18 (бльок непольських народів) Самійло Підгірський, з л. ч. 36 (Сельроб бльок) А. Стечко, А. Пайонковський, М. Путко і П. Копанчук. Така побіда сельробів можлива тільки між темними волиняками. Треба ще зазначити, що тільки 18 проц. уповних брало участь у голосуванню.

ЗАКАРПАТТЯ БУДИТЬСЯ

В цілій низці сіл на Закарпатті занотовано збільшену діяльність „Просвіт" та аматорських гуртків. М. і. гурток з с. Рахова обїхав околицю з виставкою „Украдене щастя". Досі засновано теж чотири „Січі". Молодь береться жваво до праці. Щасти Боже!

З останніх подій у вічнім місті

В Римі відбувалися недавно великі торжества. Передусім прегарно випало храмове свято в церкві св. Петра, в якому взяли участь тисячі паломників зі всіх сторін світа. Церква була обвішана пурпурами і сотнями тисяч жарівок, що спускалися вінцями від копули аж по землю. Торжественну Службу Божу відправив сам Святійший Отець в асисті кардиналів та духовенства, при чому держався дуже добре, мимо всіх поголосок про його недугу.

Великі торжества відбуваються також з приводу закінчення ювілейного року. Рік той випав величаво. До Риму прибуло в ньому по благословенство св. Отця до 100 тисяч путників, в тому числі 15 тис. Французів, 10 тис. Німців, 1700 з Польщі, 900 з Чехословаччини. Зпоза океанів прибуло 21 паломництв в яких було людей: 3.200 з Америки-600 з Бразилії, 600 з Африки, 161 з Азії. Всіх паломництв в ювілейному році було 543.

Святійший Отець має в Італії велику популярність. Недавно в рідному місті Свят. Отця Дієзо виставлено в Його честь памятник, а на верху вулькану Везувія вмуровано пропамятну таблицю на спогад того, як на цю гору ходив Папа, будучи ще священиком. Взагалі Італійці при кожній нагоді стараються оказати Христовому Намісникови свою вдячність і любов.

На честь Папи мають вийти також ще цього року окремі поштові значки з Його портретом.

—о—

Хто тепер править в Большевії

Новий ЦИК компартії

То значить на людську мову новий центральний комітет комуністичної партії, що його тепер вибрали в Москві. Отже той новий ЦИК має 71 членів і 67 заступників. З визначніших комуністів („шишок") увійшли туди: Сталин, Каганович, Молотов, Ворошилов, Рудзутак, Кубийшев, Микоян та інші. Увійшли також представники правої опозиції: Бухарин, Томский і Риков. Але той центр. комітет сам не буде безпосередно правити. Він вибрав зпоміж своїх членів

Нове політбюро

то є політичне бюро комуністичної партії. До того політ-бюра вибрані між ін. Сталин, Молотов, Калинин, Ворошилов, Рудзутак, а зпоміж опозиції Риков. Отсей є властиві володарі червоної большевії. Від комуністичної партії, а властиво від її головки „політбюра" залежить уся політика СРСР. як зовнішна так і внутрішна.

В Індії спокійно

Віцекороль Індії льорд Ірвін виступив з офіціяльною заявою в справі конституції для Індії. Він сказав, що англійський уряд постановив скликати в осени до Льондону конференцію, яка буде складатися в рівній половині з Англійців й Індусів. Та конференція має надати Індії автономію. Англійський уряд числить на те, що всі партії і групи Індії возьмуть участь в тій конференції. Самоуправа індуського народа повинна поволи розширюватися і вкінці має перемінити Індію в домінію.

Ця заява віцекороля Ірвіна причинилася до успокоєння Індусів. Всі індуські партії оголосили заяву, що возьмуть участь в англійсько-індуській конференції і закінчили пасивний опір.

Повстанський рух в Азербейджані кріпшає

Повстання в Азербейджані дотепер не зліквідоване, а навпаки воно щораз більше поширюється. Відділи повстанців захопили частину залізн. лінії Баку — Агджі.

Повстанці напали на поїзд біля стації Кюрдамір і всіх комуністів, котрих найшли в поїзді, розстріляли. Над рікою Кура появився цілий відділ Аскетів, що прилучилися до повстанців. Вони напали на місто Геогджай і випустили з тюрми 400 політичних вязнів. В районі Зенгезур повстанці розбили большевицький відділ і взяли в полон 200 червоноармійців. Зате розстріляло ГПУ 4-х членів Мусавата (це партія, що жадає незалежности Азербейджану). Між ними розстріляно визначного азербейджанського діяча Мір-Мамуда.

Азербейджанський національний комітет звернувся до всіх кавказьких народів і племен з закликом, починати боротьбу з большевиками. При кінці заклику, каже нац. комітет, що Кавказці мають ту саму ціль, що й Українці і Туркестанці.

Штрайки

і становище до них католицької думки

(Кінець).

В попереднім числі навели ми деякі приміри, щоби виказати 1) що бувають ріжні штрайки, 2) що штрайк це справа не тільки між робітниками і працедавцями але це справа, що живо обходить цілий загал.

З тої останньої причини штрайк виграє звичайно та сторона, котра має за собою загал, т. зв. громадську думку (публичну опінію). Яка є в данім випадку громадська думка про штрайк, це видно буває головно з часописів, а також з ріжних віч та зборів. Длятого між іншим так велика є вага преси в нинішних часах. Згаданий уже штрайк залізничників в Англії в 1919 р. не повівся саме тому, що публична опінія була проти штрайкуючих. До роботи на залізницях зголосилося в часі штрайку стільки добровольців, що рух залізничий мимо штрайку не спинився. Тоді залізничники мусіли вернути до праці, хоч їх домагань не сповнено.

Побіч громадської думки для висліду штрайку має велике значіння организованність і підготовка. Побідить той, хто довше зможе видержати. По звідомленням ген. комісії проф. союзів на 10.925 штрайків, котрі були в Европі в. рр 1890—1909, 52·4 % виграли робітники цілком, дальших 27·4 % виграли робітники частинно, а прочі 20·30 % виграли працедавці.

Католицька Церква засадничо не осуджує штрайків. Розуміється є це грізний і небезпенний засіб боротьби. В боротьбі мусять бути жертви й то нераз дуже тяжкі й діймаючі. Але бувають такі обставини, що іншого виходу опріч штрайку нема і тоді вільно й треба штрайкувати. Та одно є застереження **Причина (мотив) штрайку повинна бути розумна і справедлива**. Нераз це не легка річ рішити, чи причина є справедлива. Але коли нпр. іде про т. зв. оборонний штрайк для здобуття т. вз. „мінімум егзистенції" для робітника, то причина до штрайку очевидна, Інша річ при інших родах штрайку. Тоді завданням свідомих робітників, завданням преси і взагалі свідомих суспільних чинників є остерегти загал робітників перед штрайком, чи то тому що причина штрайку нерозумна (недоцільна), чи тому що несправедлива (морально зла). Та на загал католикові вільно штрайкувати. Вправді дехто каже, що штрайки як жорстока економічна боротьба не згідні з духом християнства. Але цей аргумент має два кінці і легко можна його звернути також проти роботодавців. Не вільно тільки уживати при штрайку насильств, не вільно уживати таких засобів боротьби, котрі шкодилиб цілій суспільности, не вільно також відбирати працедавцеві конечних засобів до життя. Таксамо забороняє католицька наука насильства супроти інших товаришів праці. Вільно очевидно штрай-

кукучим уставляти свої стійки, для замкнення дороги до фабрики т. зв „штрайколомам“, але не вільно при тім їх зневажати й бити.

Так отже католицькі письменники що розбирають питання штрайків з католицького становища, хоч уважають штрайк лихом, але „лихом конечним“. Так нпр. німецький католицький учений Др. Іван Клюґ заявляється за штрайками, але бажає, щоб в інтересі самих робітників над дверима робітень у фабриках написано ці слова: „Домагання робітників, котрі вони ставляють не оглядаючися на основні умови національної продукції, понад висоту національно-економічної спроможности, ведуть до руїни національної продукції, а тимсамим до зубожіння робітництва з його моральними наслідками“.

Бо часто „побіда“ штрайкуючих це „Пиргова побіда“ то значить виходить у висліді на невдачу. Змушені працедавці нераз уступають, дають робітникові більшу платню, але підносять відтак ціну на свої продукти. Ціна тих продуктів впливає знову на звижку цін інших товарів. Тоді маємо зріст дорожнечі так, що збільшена платня робітника стає нераз в дійсности менша ніж була його попередна низша платня. Яркий примір подав Др. Клюґ з відносин в Австралії. Коли там раз підвищили робітникам платню о $8\frac{1}{2}$ %, то кошти удержання піднеслися о 22 %. Отже зрозуміла є осторога кат. письменників, котрі кажуть, що причина штрайку повинна бути справедлива і розумна. Ця їх осторога сказана в інтересі не тільки загалу, але і самого робітництва.

Українське паломництво до Люрду

Паломництво це числить 54 осіб, в тім 12 священиків. Провідником паломництва є Преосв. Іван Бучко. Минулої неділі рано приїхали паломники до Берліна. Зараз всі паломники, хоч сильно змучені, не розмістившись навіть в готелях, пішли на Службу Божу до гр.-кат. каплиці. На Службі Божій Преосв. Івана співав хор укр. академиків. Перед і по полудні ціле товариство оглядало Берлін під проводом фахових провідників. Особбливо докладно оглянули музей штуки, що міститься в давній цісарській палаті, На знимці бачимо паломництво коло б. цісарської палати в Берліні.

ПОВСТАННЯ КУРДІВ

Курди основували незалежницьке товариство „Гобіон“, яке виступило з кличем: Боротьба за незалежність Курдів! На турецько-перськім кордоні йдуть завзяті бої, в яких беруть участь турецькі летуни. Літаки збомбардували кілька осель Курдів. Головні сили повстанців перейшли на перську територію. Турецький уряд вислав з того приводу ультімат до Теґерану з жаданням обсадження кордону, в противнім випадку турецькі війська перейдуть через перський кордон, щоби знищити відділи Курдів. Крім того турецький ультімат стверджує, що Персія помагає повстанському рухови Курдів.

АНҐЛІЯ НЕ ПУСКАЄ РАБІНІВ ДО ПАЛЕСТИНИ

Кільканацять рабінів із Радянщини звернулося до англійського генерального консуля в Ґданську, щоби їм позволив на візд до Палестини. Конзулят полагодив їх просьбу відмовно.

В ЄГИПТІ РЕСПУБЛИКА?

З Каїру повідомляють: Партія Вафд, що утворила послідний уряд, візвала його тепер, щоб уступив і заповіла, що 21 липня проголосить в Єгипті республику.

Засудження кат. священиків у Харкові

Сумна вість наспіла сими днями з Харкова. В перших днях липня відбувся там суд над католицькими священиками Камянецької дієцезії. На лаві оскаржених засіли послідні вже священики сеї бідної дієцезії. Перший між ними о. пралат Іван Свідерський, Апостольський Адміністратор дієцезії, відтак канонікі: о. Іван Левинський, декан і парох з Винниці, папський шамбелян о. Віктор Стрончинський, декан Ямпільський і парох Мурафи, прал. о. Р. Шишко парох з Городка, о. Максиміліян Туровський, декан Могилівський і парох Шаргорода, о. Квасневський, парох Проскурова, о. Ст. Каспржиковський, парох Сніткова, о. Іван Ладиго декан Тарноруди, о. А. Кобець, парох Фельштина, о. Ф. Чирський, парох Ярмолинець і другі — що висиділи вже більше як шість місяців слідчої вязниці а деякі як о. Кобець то вже півтора року.

Вина їх лише в тім, що сповняли свою релігійну службу, піддержували вірних в привязанню до Кат. Церкви й віри. Вони піддержували віру в Бога, а сеж в очах безбожників контрреволюція. Комуністи не дають змоги жити кат. священикам у себе. Арештують їх, обкладають великами грошевими карами, спиняють богослуження, замикають церкви. Отже відбирають їм засоби до життя. А віруючих обкладають непосильними податками.

Уряд не лиш нічо не дає духовенству, але ще забирає від нього послідню копійку за податок. Тож не маючи змоги вижити, хотіли ті священики просити владу дозволу на виїзд заграницю. І се власне не подобалося владі, що хтось посмів сказати, що йому тут зле та просить о пашпорт заграницю. А з чогож має жити чоловік, коли йому запечатають святиню, відберуть всі доходи і виженуть з хати. А як найме собі де кватиру, то того хозяїна, що винаймив, влада переслідує.

В таких відносинах хотіли священики виїхати заграницю і се було причиною арештів, а потім суду.

Суд в Харкові показав себе справді радянським, клясовим. Він не керувався прінціпами людської справедливости але на глум правді й совісти засудив невинних кат. духовних на найвисшу кару після совітського кодексу, першу покарі смертній, то є 10 літ вязниці. Увільнений лиш о. Р. Шишко. Між засудженими є люди старші як о. Іван Левинський, о. Віктор Стрончинський і др. для котрих сих 10 літ тюрми рівняються карі смерти.

Таксамо як засуд 45 українських учених є і сей засуд кат. духовних плямою радянського судівництва. Бо ані в однім ані другім випадку не доказано обжалованим ніякої провини в нарушенню законів, а одинокою їх провиною було, що вони і думали та говорили, що на Україні зле.

М. К.

Подорож найстаршого чоловіка до Америки

В Стамбулі живе 160-літній Заро Ага. На запрошення Протиалькогольного Т-ва в Нюйорку, виїхав він до Америки. Він уродився в 1770 р. на Кавказі. Мав дотепер 14 жінок і 65 дітей. Найстарший його син має тепер 110 літ.

Заро Ага виемігрував у молодих літах до Єгипту і там вступив до армії Наполеона, якого дуже добре памятає і каже, що це не був звичайний чоловік, але син „шайтана" (чорта). Колиж Наполеон вивів свої війська з Єгипту, Заро Ага переїхав на остров Корфу, а відтак прибув до Константинополя де став катом. Він памятає добре боротьбу Греків за незалежність, яку вони вели тому 100 літ, і вкінці виборoли собі незалежність. Річ ясна, що підчас грецького повстання мав він, як кат, дуже багато роботи. Відтак покинув посаду ката і почав носити мішки в царгородській пристані.

Тепер він вже не працює тяжко, бо зробили його дверником в однім державнім будинку. Підчас його побуту в Америці хочуть його зняти на фільму і буде можна бачити його в кіні.

Перший Українець в Америці

Воно цікаво знати, хто був у нас тим, що перший покинув рідну землю і пішов за океан шукати кращої долі.

Американські часописи подають про це такі інформації:

Один з найстарших наших еміґрантів, Денис Голод з горлицького повіту, який є вже в Америці 43 роки, памятає ще старшого від себе Українця в Америці — Кипріяна Квочку зі села Смерковець.

Кипріян Квочка, як тямить з його оповідання старенький сьогодні Голод, приїхав до Америки ще тоді, як про еміґрацію «по доляри» ніхто ще не думав. Він поїхав тому, бо чув раз при війську від старшин, що є така земля, що зветься Америка і людям в ній дуже добре живеться. Те почуте не виходило йому з голови, муляло його й він врешті продав ґрунт і поїхав з жінкою на чужину шукати долі. Як виїздив зі свого села, то всі, навіть дуже далекі сусіди плакали та прощалися з ним так, якби він виїздив на другий світ.

Пізніше той Квочка написав до дому листа і то такого, що зворохобив декількох селян зі Смерковець і з сусідних сіл. І перші Українці еміґранти, це одно правда, були Лемки, а в Ню-йорку, де є тепер 30 тис. Українців, було їх зразу 3, та всі три працювали на фармі одного богача-фармера.

Квочка, значить, найстарший український еміґрант.

—о—

В 3 ДНЯХ ЗГИНУЛО 30.000 ЛЮДЕЙ

Після 3-дн. боїв між націоналістичними і північними військами в Китаю, в яких полягло з обох сторін 30.000 людей, команда націоналістичних військ рішила здержати наступ, бо ворог завзято бороняться.

КАТЕДРА НА СІОНІ

На відомій зі св. Письма горі Сіон в Палестині закупив латинський патріярх за ціну 100 тисяч фунтів штерлінгів одно збіччя гори. На цьому місці має станути величава церква.

КОРОНАЦІЯ РОМ. КОРОЛЯ

Коронація нового ромунського короля Карла II має відбутися 21 вересня ц.р. в місті Альба Юлія. На бажання короля коронаційне торжество має бути дуже скромне. Лиш невелике число гостей запросять із загарниці, між ними тільки одного монарха, югословянського короля Александра.

ПЛАТЯТЬ ЗА ЗРАБОВАНЕ

Америка рішила заплатити Німеччині за всі кораблі, які вона сконфіскувала в часі світової війни у своїх портах. Тих кораблів, між якими був і найбільший сьогодні пароплав „Левайетен" (колись „Фатерлянд") начислено 94 і за них Німеччина одержить 74 міл. долярів.

ЛІСИ ПАЛАЮТЬ

Зі Швеції доносять, що в тій країні вже від двох тижнів палають ліси. Досі вигоріло їх 4 тисячі квадратових кільометрів. Шкоди йдуть в грубі міліони.

Анатоль Курдидик

Допомога

— Підвищимо врожайніть! Черррвону Арррмію на поміч селянству СССРррр!...

—

Карпо прийшов у вечері втомлений з поля — ну, сконати хочеться. Карпо ще добрих пять гонів од села та думає, як то в хаті Марина поставить миску...

Глип! — Марина проти нього.

— А що там, жінко?

— Данстризація прийшла.

То Карпо вже й не допитує. Карпо секретар ради — то вже й не допитує. Знає, що треба щось дати.

—

Прийшла „данстризація" — сімдесять хлопа, а такі всі зморені, якби від жовтневої революції до сьогодні в роті хліба не мали.

— Зраствуй, товариш!

— А здорові були!

— Ми от з окрземради. Селян господарки вчити.

Хай буде.

—

— А заходьте в сельбуд — будуть вчити господарки!

Посідали селяне, всіх сорок, а „данстризація" — 70.

— Воно — каже якийсь зза стола — не вмієте робити. Воно поле добре — та не вмієте робити. — Воно можна навчити — бо не вмієте робити.

Зорали ще 50 десятин Червона Армія допомагала

Балакав годину, другу — уже й дядьки поснули на 50% — а ніхто не обізветься.

Еге! Обізвись — так тобі зараз:

— Контрреволюція!..

— А на завтра — щоб всі в полі з плугами. А на ніч до кожного двох піде спати.

—

Поставали плуги а той що вчора балакав, балакає й сьогодні.

— Як возьмеш плуг то на чепиги руки з гори. Отак.

Тай зле поставив.

— Потім плуг скинеш з воза тай запряжеш коней...

Хотів скинути — але плуг важкий:

— А поможіть!

Помогли.

— Та запряжеш коней. Ось — товаришу, ваш кінь не кусає?

— Безпечно. Йдіть.

— Так, все щоб було по новому. Запрягати по новому, орати по новому.

Спустив леміш на грубо, як на зиму — тай каже:

— Це по новому. На мілко.

— Та пощож?

— Іш, хахол, пощож? По новому. Штоб мілко, розумієш, було. Да! А потому на коней: І вйо!

Коні шарпнули і товаришем „данстризація" шарпнуло аж чепиги пустив. Плуг заглубився по греділь.

АМЕРИКАНЦІ ВИКИДАЮТЬ ЧУЖИНЦІВ

Американська статистика виказує, що Американці завзято боронять вступу у свої границі і кожного, хто їх переступить — викидають. Число тих викинених постійно росте і прим. в квітні виселено поза Америку небувале досі число чужинців: 1840. Це такі, що або хотіли довше зістати, як їм було дозволено, або перейшли нелєгально границю або злочинці і хорі.

„ТИЖДЕНЬ ДОБРОТИ"

В Парижі визначують собі люди один тиждень, в часі котрого стараються всі, в першу чергу службовики, залізничики, листоноші і т. д. виказати якнайбільшу услужність, чемність та безкорисність відносно других. Се така ніби проба, щоби люди бачили, як воно добре булоб жити, колиб кожний старався бути для другого братом. Ось тепер якраз такий тиждень підготовлюють. Нічого казати — придавсяб такий і в нас.

БУРІ З ГРАДОМ

В Голгочу пов. Підгайці пронеслася сильна буря з градом і знищила на 1400 моргах збіжжа від 30—50%. Град був величини курячих яєць.

В Стінках повіт Бучач упав град і знищив 500 моргів поля. Шкода около 5000 зол.

Також в Угрині пов. Чортків град знищив 70 моргів пшениці, 50 моргів жита і 35 моргів вівса. Шкода 25.000 золотих.

Сталін про большевицьку політику

Звіт Сталіна на останньому зїзді Всесоюзної ком. партії, що тривав повних 8 годин, обговорював цілість большевицької зовнішньої та внутрішньої політики. На вступі Сталін підчеркнув загострення поміж капіталістичними державами Европи, яке виявляється головно там, де ходить о ринки збуту. У відношенні европейських держав до большевиків існує по думці Сталіна дві ґрупи: інтервенційна, що набрала сили внаслідок европейської господарської кризи та друга, готова до замирення. На чолі першої поставив Сталін Францію. Проти большевиків мобілізується всесвітній капітал, який однак не вірить в свою побіду і тому не починає війни з большевиками, а большевики ведуть мирову політику. — Ми не хочемо чужої землі, але своєї не дамо ні пяди — говорив Сталін.

В дальшій промові сказав Сталін, що большевики згідні поплатити Европі военні довги царату, але в заміну за це домагаються нових пожичок.

У внутрі большевії — по словам Сталіна — нема дальше рівноваги. Справу хліба наладнано, гірше стоїть справа з молочарством і мясопродуктами. Зрештою — казав він — в нас тепер богато ліпше, ніж було досі, а бодай нема безробітних, як в Европі. (Безробітний там контрреволюціонер — ред).

В кінці Сталін зазначив, що для остаточної побіди большевизму мусить бути зліквідована „кулацька небезпека", правий ухил, який представляють Бухарин, Риков і Томський. „І хоч вони думають, що соціялізм можна будувати без його хребового стовба—колхозів та комун, то вони помиляються, а ми їх винищимо, як шкідників большевизму"— закінчив Сталін свою промову.

——о——

Життя 100 тисяч людей

Нюйорський інститут для продовження життя оголошує у свому останньому звідомлені на підставі дуже докладної статистики та дослідів над життям людини такі цифри:

На сто тисяч людей вмирає у першому році життя 9.243. Двайцять семого року життя доживає вже тільки 80.129 людей, інакше кажучи від другого до двайцять семого року життя вмирає зі сто тисяч людей ще 9.871, другий майже раз стільки кілько в першому році.

64.311 людей доживає 52 року життя а ледви половина з того, 32,583 доходить до старечих літ, за які уважаються 70—75 роки життя.

Виходилоб з цього обчислення, що люди є в першому році життя найслабші і що ледви одна третина всіх живучих нині людей дожиє старости.

— А то теж по новому?
— Контрреволюція! Хто глузує? Ваші коні не звиклі.
— Лапай коні!
— Тримай!

—

— А хай їх лихо побере. То вже той один балакає, клене — але ті 69? Хиба, щоб їсти?
— Вчуть, Максиме!

—

І що день вчуть і що день їдять.

Шість день орати вчили. А на семий:
— Ех ти, хахол! Та какже ти запрягаєш?
— Та як? Так як все!
— Та по новому! По новому!
— Чув?

—

Шість день орати вчили. Чотири дні волочити.

І шість а чотири днів їли — аж поправилися.

Сімдесять мисок галушок на сніданок, сімдесясь мисок тіста на обід і сімдесять паляниць на вечеру. Разів десять разів три — дві тисячі сто мисок.
— А їдять!

—

— Завтра, щоб всі зі сівнями. Сіяти будемо.

Поснідали сімдесять мисок галушок — тай на поле. Поставали в коло та ждуть.

Сема, осьма, девята, десята — нема нікого.
— Сіяти не хочуть! Куркулі!

Але багнети пощо? Настромили та до Карпа в хату:
— Не хочете сіяти? Ми вам...

А Карпиха в плач. А Карпо:
— Нема!
— Як нема? Сховав! Контрреволюція! Індустріялізації не хочуть! Проти червоного прапору! Проти серпа й молота!
— Товариші! Та мав. Та єй Богу мав! Корець пшениці було.
— Так давай!
— Та товариші! Та вас двох та гостити мусів. Змолов!

—

Пішли в другу хату:
— Та двох було! 6 мисок муки на день. Шістьдесять за десять днів. Мав пів кірця жита. Позичив в Трохима ще.

—

— Голова сільради, секретар сільради з нами поїдуть. Перед громадянський суд — за невиконання пятилетного пляну.
— Та виж зіли!
— Зіли? На сівбу мусить бути! Може жалієш? Червоній Армії жалієш?
— Та не жалію...

—

Ну й хахли. Показуй, наставляй, вчи по новому — а воно куркульня.
— Завтра щоб з плугами на поле! Орати будемо!
— Та пощож, товариші?
— Не хочеш? Хто не хоче?

Всі хочуть. Всі мовчать
— Навчимо. Завтра біля кожного орача один з багнетом піде. Розуміли?
— Еге!
— За пять літ мусить бути все нове, розуміли?
— Еге!

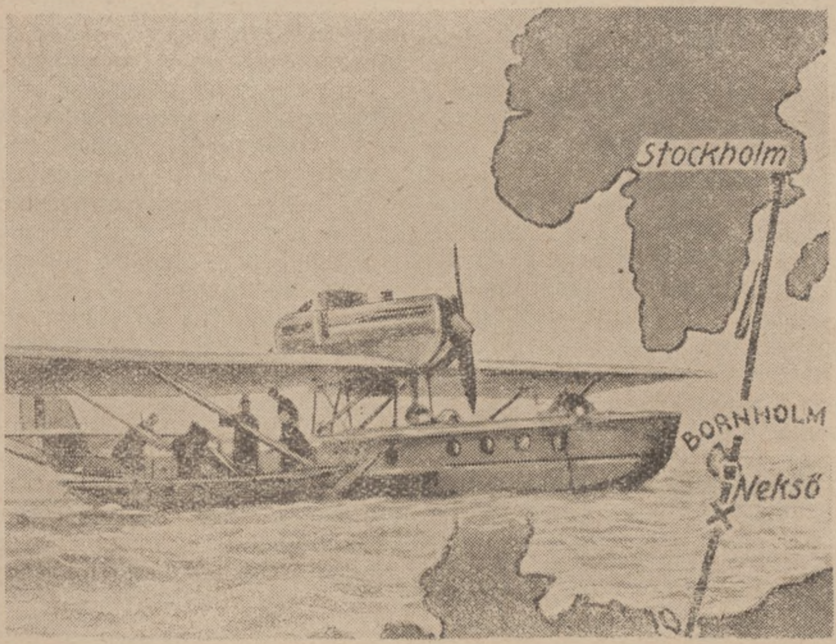
Пішли і зорали ще пятьдесять десятин. А червона армія допомагала.

—

„Ударна бригада 4 кінної дивізії допомогла селянам с. Розмаївки зорати й заволочити 160 десятин поля. Селяне гостили червону армію з втіхою. Бригада повернула вдоволена" (Пролєтарська Правда ч. 96 — 1928 р.)

Підвищимо врррожайність! Черррвону арррмію на поміч селянству СССРрррр!

Катастрофа гидропляну на Балтійськім морі

Зі Штетіна до Штокгольму вилетів німецький гидроплян Д. 864. В дорозі зіпсувався йому мотор і він мусів осісти на море. Але саме на морі шаліла буря і гидроплян знайшовся в тяжкім положенню. Йому прийшов на поміч моторовий човен, але безуспішно. Гидропляи потонув. Дехто з залоги гидропляну виратувався. На образку бачимо гидропляи і мапку його дороги зі Штетіна у Штокгольм.

—о—

Чи кораблі старіються?

Коли ми на ілюстрації бачимо панцирні морські велитні, збудовані з заліза та зі сталі, то ніколи не прийде нам на думку застановитися: кілько літ може така сталева твердиня проплавати по морі і як врешті вона старіється?

У відповідь на те питання треба знати, що кораблі в більшости пр живають не більш 50—70 літ. Після того їх перебудовують та змінюють внутрі відповідно до поступу техніки, а там розбирають в корабельних варстатах. Богато кораблів гине теж в катастрофі, від випадку—але бувають теж пароплави. що доходять дійсно до поважного віку. І цікаво що кораблі з дерева „живуть" довше, як залізні. Дерево, насичене морською сіллю" стає просто цементом, тоді як сталеву плиту - ржа швидко зїдає.

Найстаршим кораблем, що майже через три століття робив службу на морі, був італійський пароплав „Аніта". По нім йде другий по старости, турецький пароплав „Константина", якого вік обчислюють на двісті кільканайцять літ; та шведський вітрильник „Іфт", колись розбишацьке судно, збудоване ще в 1749 р.

Бувають теж кораблі, що живуть кілька днів, прим. пароплав „Титанік", що згинув у першій своїй подорожі.

ЗА СЛІДАМИ АТЛЯНТИДИ

В Нюйорку приготовляється цікава експедиція. Вона не поїде ні на бігун, ані в праліси Америки, але буде робити свої досліди на дні океану поміж полудневою Америкою і Африкою.

Цікаво длячого — спитаєте?

Ще в минулому столітті повстав поміж археольоґами (дослідниками старини) здогад, що поміж Африкою, Европою й Америкою була колись суша, на якій проживали висококультурні люди. Ся суша, яку учені назвали Атлянтидою, мала кільканайцять тисяч літ тому запастися в наслідок землетрусу, а на її місці зявився Атлянтійський Океан. На такий здогад навели учених деякі подібности в життю дикунів Америки й Африки, а далі розкопки старинних руїн в Америці, при яких виявилося, що вони походять з будівель, зовсім подібних до староєгипетських.

Переконатися, чи правдивий той здогад, взявся американський дослідник проф. Гартман, котрий стоїть на чолі експедиції. Експедиція послугуватиметься величезним металевим дзвоном, який спускатимуть на дно моря. Під дзвоном будуть члени експедиції робити розкопки та досліди, так, як тепер вже роблять це на Караїбському морі біля побереж Мехіка.

—о—

І ГОЛУБИ СТАЮТЬ ДО ПЕРЕГОНІВ

В столиці Бразилії Ріо де Жанейро влаштовано перший раз цього року перегони поштових голубів в доручуванні листів на означене місце. Першу нагороду взяв голуб „Рібейро", що на протязі 85 хвилин зробив дорогу 100 км.

ВЖЕ Й ОБРУЧКИ ЇМ ЗАВАДЖАЮТЬ

Большевики ведуть тепер пропаганду за знесенням обручок як ознаки супружа. Замісць них мущини малиб носити нашивки на лівому рамени блюзи. Обручки малиб піти на золотий фонд індустріялізації.

ПОТОНУЛО 17 ПАРОПЛАВІВ

Міжнародне статистичне морське бюро доносить, що в січні ц. р. затонуло 17 пароплавів з 18 тисячами тон ладунку.

ПОЖЕЖА ВАҐОНУ

В поїзді Закопане-Варшава запалився від іскор з льокомотиви спальний вагон. Посеред шляху мусіли поїзд здержати й погасти вогонь.

ЗГОРІЛО ЦІЛЕ МІСТОЧКО

В Ромунії вибух вогонь в місточку Борша. Вогонь швидко перекинувся на сусідні вулиці, а що не було вогневої сторожі і всі будинки були з дерева — остала з місточка стирта попелу. Згоріло 250 домів, 4 церкви і 4 божниці. Погорільці живуть під голим небом.

СОНЦЕ ДО ПРАЦІ

В пошукуванні за джерелами сили яку можнаб запрягти до служби людині придумують люди способи використання сили соняшного світла. З початком цього місяця збудовано в Каїрі в Єгипті мотор порушуваний соняшною силою, що має силу 50 коней. Дальші мотори будують.

ПОЖЕЖА ЛІСУ В ГАЛИЧИНІ

Недалеко громад Пасічна та Луг в Надвірянщині загорілися, мабуть з підпалу ліси. Вигоріло досі 25 гектарів високого лісу та 6 гектарів молодняку. Крім того згоріло 1000 кубічних метрів стосового дерева, вартости 25 тисяч зол. Вогонь гасило 600 людей.

ЗЕМЛЕТРУС В ЕСПАНІЇ

В провінції Кордова наступив недавно сильний землетрус і знищив у місточку Монтіля костел і 60 будинків.

СКАЖЕНИЙ ПЕС В ТЕРНОПОЛІ

На днях сказився в одного міщанина пес і покусав його і дві инші особи.

—о—

ЗНОВ СМЕРТЬ ВІД ҐРАНАТИ

В Кобаках, біля Косова найшли два хлопці Семен Семанюк і Василь Букатчук гранату і почали її розбирати. Граната вибухла їм у руках і відірвала Семанюкови ліву ногу, зломила праву і покалічила його на цілім тілі. Хлопець вмер серед страшних мук. Другого ранила в живіт і груди. В безнадійнім стані відвезено його до шпиталя до Чорткова.

Родичі повинні вияснити дітям, щоб таких річей як ґранати не рушали, але коли найдуть, щоби про це повідомили когось із старших.

ЗГОРІЛО ЦІЛЕ СЕЛО

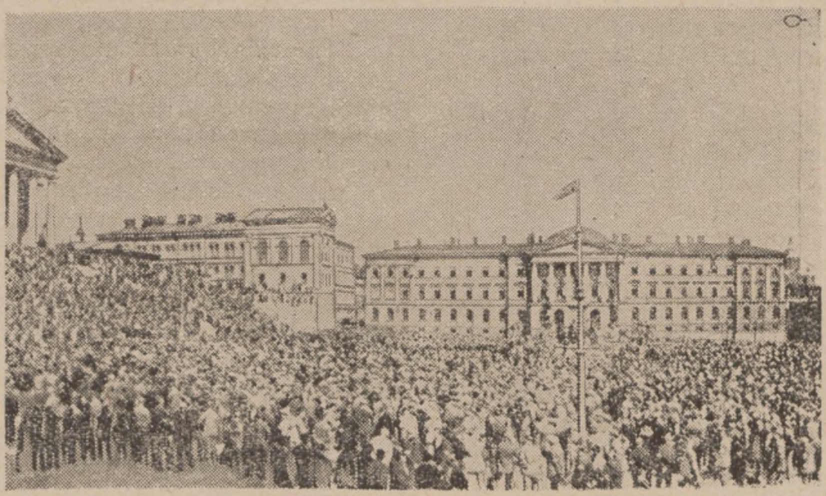
В селі Войниловичі на Виленщині вибухла пожежа. Внаслідок сильного вітру вогонь дуже скоро перекинувся на сусідні будинки і незабаром охопив 55 господарств. Ціле село згоріло зо всім. Дотепер ще не обчислено як велика шкода. Причина пожежі невідома.

ПЮТЬ ДЕНАТУРАТ і ВМИРАЮТЬ

З Полісся доносять про 3 випадки затроєння денатуратом. Віктор Гулецький з села Олехович справляв хрестини і почастував своїх гостей денатуратом розпущеним лімонядою. Внаслідок затроєння вмерло двох селян: 65-літний Стефан Гозарин і 35-літний Петро Познанський.

В с. Дуброво напився денатурату 50-літний селянин Іван Корженьовський і того самого дня вмер.

Фінляндські селяни проти комуністів

В попереднім числі писали ми про маніфестаційний похід фінляндської селянської організації до столиці Фінляндії Гельсінгфорс. В тім поході взяло участь 12 тисяч фінляндців. На образку бачимо учасників походу, зібраних у Гельсінгфорсі на сенатській площі. На тім вічу притято резолюції, що домагаються протикомуністичних законів для охорони краю від руїни.

ПОЖЕЖА ЛІСА

В державних лісах т. зв. „Розтоці“ загорівся ліс. Огонь охопив 20 гектарів. Відтак огонь перенісся до сусідного лісу і почало горіти 6 гектарів молодняку. Шкода виносить около 25000 зол. Пожежа повстала внаслідок неосторожности з огнем.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ЧЕРВІНЦІ ПАДУТЬ

Большевицький червінець (10 карбованців), що з самого початку істнування виносив сорок кілька золотих, тепер страшенно впав, бо в останньому часі платили за нього в Варшаві 10 зол.

—o—

К. Л. 3)

ПАСТИР ДОБРИЙ

4. Мандрівка в минуле

Рушив похід знову. Іринархова колесниця помчала бистро наперед.

Сотник зумисне велів воякам іти поволи, щоб Полікарпові було лекше йти.

Іде Полікарп нога за ногою, а думи за ним.

...Ось такечки вже наближається край туземній мандрівці, отвираються вже ворота вічного життя...

І думкою вертає старець на пройдений шлях.

Веселі, безжурні стежечки дитячих літ. Мережками барвистими вються вони в споминах...

Аж ось лучаться стежки в одну широку дорогу. Тут зустрічає він самого найлюбіщого Христового апостола, св. Йоана евангелиста. Як жадно слухав він наук апостола! І полюбив його св. Йоан. І це він настановив його головою Церкви в Смирні.

І відтоді він зі Смирною звязаний на все, зрісся з нею. Тут його винниця, в якій він трудився понад пятьдесять літ...

Важка праця, повна перепон, колючок, болючих ударів, та люба, люба! І не можна сказати, щоб не було висліду. Коли гляне тепер поза себе, бачить, що його сійба дала гарне жниво... Та це не тільки його заслуга. Це заслуга й цих, що його вивели на шлях. В першу чергу св. Йоана евангелиста, а потім і інших... І чомусь першим із поміж них рисується тепер у споминах стать Ігнатія з Антиохії. Буде вже цьому пятьдесять літ, як Ігнатій у своїй останній подорожі з Антиохії в Рим, щоб там станути перед цісарем Траяном, відвідав його. Тоді вони оба заприязнилися, хоч уже більше не бачилися, бо Ігнатій не вернувся з Риму, змололи зуби хижих звірів кольосею «Божу пшеницю». Ще з Трояди написав йому Ігнатій прощального листа. І мов наново читає Полікарп це дороге письмо... ці ради розумні й мудрі, що йому давав старець і вияв щирої радости, що бачить у Полікарпі тверду скелю в переконаннях. «Я щасливий, що Всевишній дав мені змогу оглядати перед смертю твоє лице. І тужу за хвилею, коли ми оба вічно будемо бачитися в небі»...

Так, тепер ця хвиля вже прийшла, тепер побачаться й уже не розстануться ніколи...

І відразу якось перескакує думка увесь шлях життя і Полікарп бачить себе вже рік тому назад у Римі в гостині в папи Аніцета. Прийняв його папа щиро та сердечно, хоч він ріжнився в поглядах щодо часу святкування Воскресення Христового. Він був тай досі є за звичаєм Сходу. Та пошанував папа Аніцет його погляди, пошанував він і погляди св. Отця. Цеж справи, які не нарушують науки віри. І тепер ще зворушує Полікарпа згадка, як папа Аніцет, щоб перед усіми почтити його, велів йому на своєму місці відправляти св. літургію.

І пригадує Полікарп, як то він тоді у Римі відповів єретикові-ґностикові Маркіянові, коли цей спитав у нього, злобно, чи він знає його. «О, так, я знаю первородного сатани!» відповів він фальшівникові св. евангелія. Така вже вдача Полікарпа, не вміє скривати, що думає, говорить отверто...

Нараз мов збудився з надуми. Почув знайомий голос. Оглядається. Аж тепер побачив, що біля нього гурт християн. А між ними він, його улюблений ученик Ірилей.

Зрадів Полікарп і простягнув руки ученикові свойому.

— Дякую тобі, що ти прийшов побачитися зі мною перед моїм відходом із цього світа — сказав.

А потім із усіми звитався, дякував. Вже дійшли під місто.

Нараз чує Полікарп виразно голос:

— Кріпися, Полікарпе, й борися мужно!

І питає Полікарп у християн, що йшли біля нього:

— Чи чули ви якийсь голос тепер?

— Чули — відповідають йому християне — чули виразно слова: «Кріпися, Полікарпе й борися мужно!»

— Тепер бачите всі, що Господь наш призначив уже мене на жертву й зове мене до себе.

Ювилей коливороту

Богато є у нас сіл, в яких жінки послугуються при пряденню не веретеном, а ніжним складнішим приладом — коливоротом.

Коливорот цей обходить якраз цього року своє 400-ліття на світі. В 1530 р. зявився він перший раз в хаті свого винахідника, німецького каменяря Ганса Їргена з м. Бруншвіг.

Ганс Їргер був каменярем але водночас подорожував богато по світі. В часі подорожі зустрічав він всюди жінок, виснажених працею біля куделі та веретена і повернувши до дому, почав будувати прилад, що мав прясти за допомогою ніг. Отак винайдено коливорот.

Винахід Іргена, що зробив переворот в дотеперішньому тканню, поширився швидко в Німеччині і Ірген був одним з тих небогатьох щасливих „добродіїв людства", яких працю оцінено, а в старих німецьких літописах записасано, що „шляхотна рада міста Бруншвігу жертвувала винахідникови малий срібний коливорот".

На старі літа Ірген перенісся з Бруншвігу до свого родинного села Ватенбітель, де мав гостинницю „під коливоротом". Гостинниця та стоїть ще й досі в згаданому селі.

Вітурі Косоля

Провідник фінляндської селянської організаці Лаппійців

З життя на Соловецьких Островах

Про життя на Соловецьких Островах пишуть таке: Тепер перебуває там 13.000 вязнів. Умовини, в яких вони живуть, страшні. Рано одержують вязні по 1 ложці перемерзлих бараболь, на обід кілька ложок зупи і суху рибу, якої годі вгризти. Раз на дві неділі одержують вязні мясну зупу. На вечеру дають їм горячу воду (кипяток) без цукру. Крім того одержує кождий вязень 2 пачки махорки на місяць. Як видно за мало, щоб жити, а забогато, щоб умерти.

Скількість поживи залежна ще і від праці, яку кождий вязень виконує. Томуто кождий старається якнайбільше працювати. Та надмірна праця при таких „харчах" спричинює хороби, які немилосердно косять вязнів.

Від часу до часу бувають спроби втечі та рідко коли вдаються.

СТРАШНА СПЕКА Б ШІКАҐУ

В самім місті і в околиці панує страшна спека, що доходить до 42 степ. Цельзія. Протягом останних двох днів занотовано 12 смертних випадків внаслідок сонячного удару.

СНІГОВІЇ В ТУРКЕСТАНІ

Цілий Туркестан навістили бурі і зливи, а в гірських околицях шаліли сніговії. Ріки виступили з берегів і позаливали величезні простори.

Християне не відповіли нічо, йшли мовчки. Бачили вже, що справді така Божа воля. Хоч дуже сумно їм було, що прийдеться розстатися з дорогим архипастирем. Ввійшли в міські ворота, а відси вулицями до амфітеатру. Перед амфітеатром розпращався Полікарп із християнами.

Повели Ігнатія на арену. Коли підходив до місця, де на величавому сидженні сидів проконзуль, Полікарп на його знак спинився.

В амфітеатрі стало тихо, тихісінько. Чути тільки там у горі шелест і ляскіт розіпнятих над амфітеатром наметних полотен.

Проконзуль нахилився до Полікарпа. Здається, приязно говорить щось із епископом. Нічо в цьому дивного не булоб, бож знає він епископа дуже добре й нераз ось так розмовляв із ним.

Та ось випростовується проконзуль. Прибирає непорушну, холодну, урядову поставу.

Говорить повагом, коротко:

— Присягни на цісаря й кликни: «Геть із безбожниками!»

І старенький епископ обводить зором поважно й святочно довкруги, простягає руку до тисячної юрби глядачів і кличе голосом, пройнятим нехіттю й болем:

— Так, геть із безбожниками!

Дуже немило це проконзулеві, що на свій зазив почув таку відповідь. І він повторяє скоро: «Присягни!» й виразніше додає ще: «Прокляни Христа! І будеш вільний!»

Товпа заперла віддих у грудях. Що, що відповість цей завзятущий старець на проконзулів зазив, що зробить?

А старенький епископ поволи та рішучо й голосно:

— Вісімдесять шість літ служу Христові й він ніколи не зробив мені кривди. Як мігби я проклясти мойого Царя, що спас мене?

Проконзуль не знав, що сказати на ці щирі та сміливі слова. Аж по хвилі каже знову:

— Присягни на цісаря.

Глянув на проконзуля старець і каже:

— Я християнин і коли ти бажаєш зясування про християнську науку, то дай мені на це час і слухай.

Тут проконзуль наче отямився й каже:

— Як хочеш, переконай нарід!

На це Полікарп:

— Тебе вважав я достойним цього! Так нас учили, щоб віддавати Богом установленим князям і владам належну честь у всьому, що не противне добрій совісті. Із цим народом не буду я дальше заходити собі.

На це проконзуль уже грізно:

— Чи знаєш, старче, що тебе жде за твою дурну впертість?

А Полікарп спокійно:

— Знаю — смерть. Я вже давно до неї приготований. Моє життя, як і кожної людини, в руках Господа Бога. А ти, проконзуле, тільки оруддя Боже, що має зготовити мені мученицький кінець.

На це проконзуль:

— Смерть — кажеш! Я знаю, смерть для тебе старця це нічо й так не довго вже тобі бути на цьому світі. Та заки прийде смерть ждуть тебе муки, муки! Розумієш, старче: або будуть тебе живцем шматувати хижі звірі, або згориш, спечешся на кострі. Поволи будуть тебе пекти, щоб більших мук завдати. Ну, що? По нутру тобі це?

— Муки? Що муки тут на землі?! Хочби найлютіші, найжорстокіші, що вони? Вони трівають коротко, а потім смерть зробить їм край. Зате, колиб я послухався тебе, ждалиб мене вічні муки в пеклі. Наш Господь навчав: «Не бійтеся цих, що вбивають тіло, а цього, що може тіло й душу струтити в пекло!»

— Га! — на це конзуль — хотів я тебе рятувати, старче! Та не хочеш, то я мушу сповнити мій обовязок.

І покликав вістника:

— Сповісти, як звичай велить, що Полікарп признався, що він християнин.

І виступив вістник на арену й сповістив грімким, урядовим тоном:

— Полікарп признався, що він християнин!

І вдруге:

(Дальше буде).

БУРІ В ЮГОСЛАВІЇ

Понад Югославією пронеслися перед кількома днями жахливі тучі з вихрами та наробили шкоди на міліони динарів. В місті Сараєво хуртовина позривала дахи з 50 будинків і завалила вежу одного мінарету.

300 ШТУК ХУДОБИ ЗГОРІЛО

В с. Куляси ленчицького пов. вибух величезний пожар. В полуміни згоріло кільканацять господарств. 300 шт. худоби спеклося живцем.

НАСЛІДКИ ГРОМУ

В Еспанії заскочила буря гурток робітників, що були заняті при будові залізниці. Робітники сховалися до недалекої хати, в яку вдарив грім. Двох робітників вбило, пятьох важко приголомшило.

ПОЖЕЖА БІЛЯ ТУРКИ

В с. Жукотин турчанського повіту вибух вогонь. Згоріло 8 господарств, шкода виносить 50 тис. золотих.

ВЕЗУВІЙ ЗАГОВОРИВ ЗНОВУ

З Риму доносять: Минулого вівтірка вибухнув несподівано Везувій. Над горою появилися величезні хмари пари та ґазів. Через півтора доби викинув один з бічних кратерів, якого промір має 12 м. цілу річку палаючої ляви.

ПОЖАР В НАДВІРНЯНЩИНІ

В с. Пасічна п. Надвірна вибух вогонь в хаті Василя Покутина. Жертвою вогню пішла хата, в якій була реставція і склеп з товарами Шкода на 60 тис. зол. Причина вогню невідома.

СТРАШНИЙ ВИБУХ У КОПАЛЬНІ

В Гавздорфі наступив вибух ґазів. Жертвою впало 70 робітників, яких трупи вже добули. Це одна з більших дотепер гірничих катастроф.

В МОРІ ВТОНУЛО 6 ХЛОПЦІВ

В Блекпуль в Англії, купалося в морі 6 хлопців, що приїхали на ферії. Нараз натрафили вони на небезпечне місце і схоплені підводним вирєм всі втонули.

ПОЖЕЖА В КРИВЧИЦЯХ

Від іскри, що впала з комина на дах критий гонтами, загорілася одноповерхова вілля, власність Юрія Гетлєра. Завдяки близько положеному ставові, вогонь скоро зліквідовано. Шкода виносить 16.000 зол.

ПОВІНЬ НА ДАЛЕКІМ СХОДІ

Корею навістила страшна повінь. Вода позносила багато домів, багато людей згинуло. Земні плоди на величезних просторах знищені, а залізнича комунікація перервана.

Сеної — люди пралісу

В понурому пралісі маляйського-півострова, на східній границі країни Пераку, жиє невідомий культурному світові народець Сакаїв, званий теж Сеноями. Це невеличкі ростом люди, ясної краски скіри, стрункої, рівномірної будови тіла, з широким, добрячим обличчам, довкруги якого кучерявиться мягке, розкуйовджене волосся. Небогатьом подорожникам вдалося досі придивитися до життя того дикого народу, що уявляє собою найбільш примітивний тип дикунів. Він остав таким самим як був і тоді, коли людина почала свою найстаршу культуру а остання експедиція Американців до глибини Маляйського півострова оповідає про той нарід таке:

Сакаї перш усього дуже люблять чепуритися, зовсім так як і культурні

Тип Сакайця-Сеноя, мешканця маляйського пралісу

люди. Мущини носять в пробитій носовій перегороді жмуток свинського волосся а на голові вінок з пальмового листя, перевязаний шнурком зі щітини дика. Жінки прикрашуються вінками з кольористих квіток. Обличче, груди і плечі розмальовують вони пестро чорною й червоною краскою, яку добувають з ростин та білилом з перепалених черепашиних шкаралупок. В кожного з Сакаїв є і нашийник. Він зроблений з зубів звірят, овочів та горіхів, в декого з грошей та скляних кораликів, якщо їм такі вдасться в кого заміняти за свої вироби. В одежі жінок і мущин помітна ріжниця: жінки носять фартухи з трави, мущини пояси з твердої кори дерев. Такаж невибаглива, як одежа є й їда Сакаїв. Вони живуть з ріллі і то так: Мущини викорчовують кусок пралісу, спалюють дерево, що через кілька днів пересохне наскрізь а за ними йдуть в поле жінки і садять в це „загноєне" попелом поле за помічю гострозакінченого костуря бульвяні ростини та риж. Через рік поле заростае знов деревиною і його знов корчують — а коштує це богато праці, бо Сакаї мають дуже простеї незручне приладдя. Крім того Сакаї ходять на полювання з луком або з довгою на два метри пустою тростиною, з якої ловець видуває малесеньку затроєну стрілочку та закладають сіти на риби. Поживу печуть просто на вогні або варуть в посудині з бамбукової трощі; глиняного начиння не знають. Хати будують з огляду на напівкочовниче життя, дуже плохенькі. Будівельний матер'ял — також бамбук, а хижі находяться звичайно недалеко поля, на стовпах і в кожній мешкає по кілька родин.

Що цікаве у Сакаїв — то релігійне і громадське життя. На чолі поодиноких племен цього народу стоять начальники, які мають деяку владу. В прочім не відріжняються від інших ні богацтвом ні силою. Найважнішою постаттю у Сакаїв є чарівник, що розуміється впрочім трохи на ліках і він посередничить проміж поодинокими начальниками та між Сакаями й божками. Прилюдно виступає він тільки з нагоди щорічних свят сівби та жнив. Ці свята зосереджуються довкруги дивовижних обрядів на честь Я Пудев, богині життя й смерти. Від неї то „випрошує" чарівник врожай та охорону від хороб для всіх племен. Побіч Я Пудев, яку зовуть також „праматірю", почитають Сакаї ще трох божків: Пелюґ, що навчив людей управи ріллі, його сестру Азу та божка Карей. Карея Сакаї дуже бояться; грім, се по їх вірюванню, його голос. Коли надходить буря, то Сакаї приносять йому криваву жертву, щоби виблагати пощаду Гострою тріскою бамбусу пробивають вони собі стегно а витікаючу кров мішають з водою, вихлюпують в гору і „моляться":

„На, на! Я скидаю гріхи. Ти посилаєш бурю, щоби нас знищити, ти трощиш дерева, столітні велити звалюєш на нас. Оце мій гріх, я проливаю кров, я плачу за нього, я викидаю його! Я плачу здоровою кровю, відійди, не вертайся!"

Експедиція пробула серед Сакаїв повних 14 місяців і вони її дуже гостили.

ФИЛЯ ПОЖЕЖ ПО НАШИХ СЕЛАХ

В Корчеві пов. Рава руська вибухла на днях пожежа на обістю Павла Сліпокури і знищила 7 хат і 6 стоділ. Крім того згоріла корова і 2 коней. Шкода виносить 25 тисяч зол. Причина пожежі неосторожність з огнем.

Горіло також в Гійчу равського повіту. 7-літня донечка господаря Михайла Яцкова спричинила в неприсутности родичів огонь, якого жертвою впав живий інвентар і $1\frac{1}{2}$ річна дитина.

Дуже грізна пожежа вибухла в Лисятичах пов. Стрий. В наслідок посухи і сильного вітру огонь охопив відразу кілька будинків. Згоріло 6 хат, 9 стоділ, 7 стаєн, 4 шопи, шпихлір, а крім того живий і мертвий інвентар. І в цьому випадкові дитина спричинила пожежу. Шкода велика, бо понад 100 тис. зол.

—o—

Годівля курей

Курка є дуже пожиточна домашна птиця, однак вона приносить пожиток лиш тим господарям, що вміють її тримати раціонально. При триманню курей є безперечно дуже важна річ курник. Він є звичайно за малий, темний і часто без дверей. Такий курник є для курей дуже нездоровий і тому бувають по наших селах так часто епідемії на кури і домашний дріб.

Аби кури були дійсно значною підпорою сільського господарства, належить конечно дотримувати слідуючі вказівки:

Курник мусить бути збудований так, аби мав вигідні двері до входу, аби мож його що дня по випущенню курей чисто замести.

Аби курячки не липли і незанечищували землі під бантами, то посипати ті місця сухою половою, січкою або якоюсь триною, або в браку цего сухим піском, попелом або сухою перстю. Цю посипку замітати що дня зараз рано по випущенню курей і викидати на гній.

Двері повинні бути в курнику подвійні, одні з надвору цілі, а другі з середини з латів. На ніч замикаються надвірні двері на колодку, на день лишаються вони втворені а замикаються середні двері на колодку. Цими дверми провітрюється курник через цілий день і є замкнений.

В курнику має бути малий отвір, аби кури могли свобідно входити і виходити. Цер отвір має бути три чверти метра за високо від землі і лиш такий за великий, аби лиш кури могли через него проходити. До цего отвору прикладається дошки з прибитими листвочками на поперек, аби кури вигідно могли лазити і спускатися з середини і з надвору.

Під одною стіною, коло котрої нема бантів, кладеться довгий жолубець, поділений на дві, три або й більше частей, ці части вистелюється дрібною соломою, це є гнізда де мають нестися кури. В кожде гніздо треба покласти покладок.В такому курнику чуються кури так освоєні і безпечні, що не знесе і одна своє яйце десь поза курником. Позаяк курник замкнений, то не може ані домашний, ані чужий пес, як то часто буває, пожирати яйця.

Хто утримує курник в такому порядку,як тут описано, то в ньому майже ніколи не виквочується зараза на дріб. Буває часто, що в сусідів вибухне зараза, то грозить небезпека, шо вона нападе й ваш дріб. В тому разі дається тим куркам, що вже не хотять їсти, кождій старій штуці по десять до двانацять а молодим курятям, що вже добрі на заріз, пять до сім зерен перцю в горло аби пролигнули. Решту дробу наділюється перцем в той спосіб, що робиться заминку з кукурудзяної муки і примішується до одної миски такої заминки ложку потовченого або меленого перцю.

Як кури терплять при тому і на розвільнення, то зварити чай з мятки, попарити тим чаєм кукурудзяну муку і додавши до тої ложку меленого перцю давати всьому дробови їсти через кілька днів аж доки не виздоровіють. Але виздоровлення наступає звичайно вже за першим таким кормленням. Дуже злий звичай у наших людей, що вони погиблих курей не закопують глибоко, аби пси не могли їх вигребувати, але навпаки кидають їх десь під пліт, на вулицю або в якийсь яр. Таким чином розширюється пошесть по всіх сусідніх господарствах і цілих громадах.

Так, як мізерно кормлена корова не поплачує навіть ту мізерну зужиту пашу, так і курка, мізерно годована є для ґаздині лиш безкористна забавка. Обчислено, що курка при мізерному кормленню несе ледво 60 яєць на рік, наколи годована несе їх до 180. Худо годовані кури несуть кілька яєць і починають квочити.Кормлені кури можуть нестися цілу весну, літо і до пізної осени і не квочити ані разу.

Аби кури неслися через цілий час від початку весни аж до пізної осени, треба їх дуже добре перезимувати, годуючи їх достаточно не лиш бараболлю але і зерном.

ПШЕНИЦЯ ПОДОРОЖІЄ

Як доносять з Америки, тогорічні жнива пшениці в Канаді і в Аргентині заповідаються на 50% гірше як минулого року. В Індіях та Австралії випали жнива також не дуже добре. Супроти того передбачують европейські збіжеві біржі підвищення ціни на місцеву пшеницю.

СТАН ЖНИВ

Жнива в повнім ході. Державний статистичний уряд подає, що найліпший в Польщі врожай є у воєвідствах: волинськім, львівськім, тернопільськім та станіславівськім. Загально оцінюють стан жнив так: озима пшениця найліпша, за нею йде жито, по житі озимий ячмінь, по нім яра пшениця і ячмінь Найгірший овес.

ДОХОДИ З МОНОПОЛІВ

Доходи держ. скарбу з монополів в травні виносили 61,968.000 зл.; стільки саме, що й у травні минулого року. Соляний монополь приніс 3 міл. 035.тис зл., тютюневий 32 міл. зл., спіртовий 25,131.000 зл., держ. льотерія — 1 міл. зл. сірничаний монополь — 800 тис. зл. Порівнюючи з травнем 1929 р., тютюневий монополь приніс тепер на 2 міл. зл. більше, а спіртовий монополь 3,1 міл. зл. меньше, хоч ціни на спірт підвищено. Посередні податки дали державі в травні б. р. 15,5 міл. злотих; в тому ж місяці минулого року — 14,4 міл. зл.

Податок від вина виносив 0,3 міл. зл., від пива — 1 міл. зл., від цукру — 10 міл. зл., від дріжджів — 0,7 міл. зл., від запальничок — 7.000 золотих., — від мінеральних оліїв — 2,8 міл. від оцтового квасу — 18.000 зл. Відсотки за проволоки, кари й гривни принесли держ. скарбниці 0,3 міл. злотих.

—о—

Способи приладження салати

Салата має багато поживних матерій і надається дуже до людської поживи. Салату не належить ніколи полокати через видушення з неї води, бо тоді змарнуються її поживні матерії. Полочеться її у зимній воді, котру вистарчить по сполоканню стріпати. Перший спосіб приладження такий: Виполокану салату,обрану належито з верхних листків, крається на чотири части. До трьох головок, розкраяних і положених на миску, дається три ложки сметани, 2 ложки винного оцту і 2 ложки тертого цукру. Це все змішати з сирою салатою. Замісць цукру можна дати 3—4 яйця зварені на твердо і покраяні на части.

Другий спосіб приладження: До 3 головок виполоканої і розкраяної сирої салати дається 6 дкг прижареної солонини, 3 ложки винного оцту, одну ложку сметани, дрібку перцю і соли

Третий спосіб приладження: До кватирки солодкої сметани дається 2 ложки оцту, 1 ложка цукру, дрібку соли, ложку дрібно краяної трибульки — (дрібонької цибульки). Сим заливається 3 головки салати розкраяної кожда на четверо.

Четвертий спосіб приладження: До кватирки (1/4 літри) сметани вмішується каплями ложку оливи і 2 ложки оцту, додається 2 ложки дрібно посіченого листя петрушки, цибульки, (коли петрушки нема) дрібку соли і перцю, і сим сосом поливається салату.

Пятий спосіб приладження: Робиться до салати сос: з двох зварених жовтків (їх відбирається з білка, і кидається осторожно до кипячої води, а тоді зваряться голо), і з двох сирих білок, до котрих домішується ложку оливи (або і масла), дається 2 ложки оцту, ложку цукру, ложку дрібно січеної цибульки, трохи перцю, соли, і дві ложки муштарди.

Шестий спосіб приладження: 2 зварені білка остуджується і розатирається з двома сирими жовтками, і дрібкою соли на густу масу, додаючи до неї каплями 1/2 ложки оливи, 2 ложки оцту, кватирку сметани, дрібку перцю, ложку цибульки і щипту дрібно січеного кропу.

Семий спосіб приладження: „До кватирки сметани дається ложку оцту дрібку перцю і соли, ложку білої муки. Це розколочується в горнятку і заварюється доки не закипить.

Як бачимо, способів приладження салати є богато і для бідніших і для заможніших. Дрібніші приправи, як трибулька, петрушка і пр. можуть бути пропущені, коли нема їх під рукою, а і сметани коли нема на стілько, то можна її дати меньше.

М. Бардеґа.

ПІДВИШКА ЦЛА НА ЗБІЖЖА

В господарських кругах поширюють вістку, що внедовзі наступить значна підвишка цла на пшеницю, жито і товщі.

Штука пливання і користи з неї

Чоловік вже в дуже давних часах зустрінувся з водою і поборюючи її змушений був вчитися пливати. Знаємо теж з історії наших прапрадідів Словян, що вони з водою зналися і почувалися на ній безпечно, а вразі нападу Татар чи інших степовиків ховалися під воду тай віддихали через очерет, держучи один кінець його в устах а другий над водою.

Пливання — дуже корисна річ для здоровля. Коли хто пливає — то ціле його тіло рухається, рухаються руки, ноги і цілий кадовб, а крім того вода обнимає скіру, прочищує їх від поту і бруду, та гартує від зимна.

Чоловік, що не вміє пливати, мимохіть наражується на смерть там, де другий, той що вміє пливати, почуває себе безпечним, пливання стає для нього милою розривкою та йде йому на здоровля. Коли ви їдете човном і не вмієте пливати, тоді вразі його вивернення навіть на невеликій воді можете втопитися. Для того, що пливає — таке вивернення човна — це тільки весела пригода.

Не кождий однак чоловік може однаково легко пливати. Хто має здорові легені і набирає в них богато воздуху, той легко втримується на воді, бо обєм його тіла через вдихнення побільшується. А відома, що кожна річ тільки тоді пливе, коли вона менше важить як виперта нею вода. Худий та нездоровий чоловік не має вже такого обєму й тягару: Виперта ним вода буде важити менше і він буде тонути. Те саме відноситься й до товстих людей: Їх тіло легке й випирає собою богато води і їм лекше на ній вдержатись.

При доброму умінню пливати може чоловік удержатися досить довго на воді і перепливати великі простори. Але на глибоких водах навіть найліпший пливак повинен бути осторожний, бо як виказує практика, щороку потапає дуже богато добрих пливаків.

Взявши усе сказане під увагу, кожна людина, мужчина чи жінка, повинна навчитися, користаючи з ріки та з теплих днів, тої здорової та корисної розривки — пливання. Повинна це зробити в першу чергу молодь сіл, а хто не вміє пливати, нехай ще того року постановить тої штуки навчитися і не пожалує того ніколи.

Нераз в життю може це йому придатися а навіть допоможе ближнього вирятувати від смерти.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЄНДАР

23 і 24. липня 1915 р. Бої УСС з Москалями під Михайлівкою й Викторовом. Як тільки почалася світова війна, найдейніша частина української молоді вирішила йти до бою та помагати оседним державам (Австрія, Німеччина, Туреччина) розвалити „тюрму народів" Москву. З добровольців утворено тоді за допомогою Австрії осібні відділи відомі під назвою Українських Січових Стрільців, які ввесь час боролися за Україну а в часі визвольної боротьби були головним кістяком та зародком Української Армії. Команда австрійська відносилася зразу до УСС. легковажно, мовляв, яке то військо може бути з невишколених хлопців — але швидко вона була примушена змінити думку. Ціла низка боїв, від Маківки починаючи, доказала австрійському генеральному штабові, що Українці — це народ хоробрий. Одним етапом в тій пробній дорозі боєздатности УСС. були власне бої наших Стрільців під Михайлівкою й Викторовом, що скінчилися погромом богато разів перерастаючої їх числом московської армії.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЄНДАР

7 (20) Неділя 6 по Сош. Преп. Томи Акакія. Гл. 5. Євг. 6.

УСТАВ: Веч. вел. Блаж. муж. Гди возвах стхр. воскр. 7. і Свят. 3. Сл. І н. догмат гласа. Прок. великий дня. Стиховні вскр. Троп. воскр. Сл. Свят. І н. Богор. вскр по гласу троп. Свят. Отп. вел. Повеч. мале — Ипакой гласа. Полун. недільна. Утреня вел. Бог Гдь. троп. вскр. 2 р. Сл. Свят І н. Богор. вскр по гласу троп. Свят. Катисми ряд. Сідалні вскр. гласа. (в неділях межи 22. вересня а 19. грудня і межи 14 січня аж до нед. сиропустної включно Полиєлей неділ.) Ангельский Собор. Єкт. мала. Ипакой гласа, Степенна гласа. Прокімнн і Євг. воскр. Канони воскр. Свят. крестовоскр. і Богород. Катав ряд по кождій пісні. По 3. п конд. ікос і сідал. Свят. По 6. п. конд. ікос вскр. По 9. п. Світил. воскр. Сл. Свят. І н. Богор. Світилна вскр. На хвалите стхри вскр. 8. Сл. ситхра еванг. І н. Преблагос. Славосл. вел. троп. при гл. 1. 3. 5. і 7. „Днесь спасеніє при 2. 4. 6. і 8. Воскрес із гроба. Отпуст вел На часах — троп. вскр. на всіх а на 3. і 9. Сл. Свят. на 6. Сл. храма. Конд. на 1. і 9. вскр. на 3. Свят на 6. хграма. Сл. Божа. Антиф. нед. троп. воскр. Слав. конд. І н. Богор. воскр. Прокім Алл. і Причаст. нед. Апост. і Євг. ряд.

21. (8) Понеділок. Св. велмуч. Прокопія. 22. (9). Второк. Свщмч. Панкратія. 23. (10). Середа. Преп. Антонія Печерського *). 24. (11). Четвер. Св. муч. Євфимії. 25. (12). Пятниця. Св. муч. Прокла і Іларія. Преп. Михаїла Малеина. 26. (13). Субота. Собор Арханг. Гавриїла і Преп. Стефана.

*) **Св. Антоній** (Печерський) уродився на Україні, в місті Любичі у другій половині Х-го століття. В молодих літах вибрався він з іншими паломниками з України на прощу на Афонську Гору (Св. Гору) у Греції. Там дуже подобалося йому чернече життя і він лишився на Афоні та вступив до одного з монастирів. Довгі літа проживав там Антоній у строгім життю в печері, котру ще нині показують афонські монахи. Аж одного разу сказав йому ігумен: „Антоній, вертай на Русь! Там тебе треба, щоб ти служив приміром іншим! Господь кличе тебе на великі діла". А говорив це ігумен на основі видіння, котре йому дав Бог. Коло 1013 р. вертає отже послушний Антоній у Київ. Там були вже християнські монастирі, як Миколаївський, оснований св. Ольгою, Михайлівський званий Золотоверхим, оснований митрополитом Михаїлом та інші. Але життя не було там таке строге, як на Афоні. Тому Антоній найшов собі печеру над Дніпром біля села Берестова. І там почав життя строге, повне молитви і добрих діл для нашого народу. Біля нього збирається небаром гурток монахів. На прожиток заробляли вони ремеслом і жили в бідности. Київський князь Ізяслав подарував побожним і трудолюбивим монахам цілу гору над Дніпром. Монахи збудували там монастир і величаву церкву. Цей монастир назвав нарід Печерським, бо був побудований на печерах. Він став релігійним і культурним огнищем тодішної Руси-України. Літописець Нестор оповідає, що 10 літ перед смертю перенісся св. Антоній до Чернигова. Там він жив у печерах над котрими опісля чернигівський князь Святослав збудував церкву св. Ілії, що стоїть до нині. Помер св. Антоній в 1078 р. в 90 році свого праведного життя.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЄНДАР

20.	VII.	схід сонця	3·39,	захід	7·21
21.	VII.	„	3·41,	„	7·20
22.	VII.	„	3·42,	„	7·19
23.	VII.	„	3·43,	„	7.18
24.	VII.	„	3·44,	„	7·17
25.	VII.	„	3·46,	„	7·15
26.	VII.	„	3·47,	„	7·14

Дня 25.VII о год. 7 веч. нів. В липні меншає день на 1 год. пересічна довгота дня 15 год. 48 мін.

Народний календар: На св. Прокопа (21.VII) є на полі вже копа.

На св. Гаврила (26.VII) уже грушка пристигла.

Політичний словар

евакуація (латинське слово) опускання якоїсь місцевости, усування людей із місцевостей загрожених битвою. В часі світової сійни прим. евакуували нераз цілі села й переводили людей у безпечніше місце поза фронтом. Таксамо усували військові лазарети (шпиталі). Недавно прим. французькі війська евакуували Надренію, в якій по скінченні війни на основі замирення сиділи аж дотепер.

евалюція (латин. слово) здогадне обчислення, приблизна оцінка.

евазивна відповідь, виминаюча відповідь.

евентуальність (лат. слово) можливість.

евентуально, можливо, може.

евікція, порука, забезпека.

БІРЖА

Доляр ам. 8·89 зол.

ЗБІЖЖА: (за 100 кг. льоко стація надан.). Пшениця дв. 43·00—44·00, пшениця с. 39-. — 40-. жито д. 17·00—17·50 жито сел. 16·00—16·50, ячмінь на мливо 18—18·50, ячмінь пашний 16·75—17·25 овес гал. 18·50—19·00, кукуруза 22·25—23·25, бараболя промисл. 0·00—0·, фасоля біла 00—00, фасоля колір. 00—00, фасоля краса 40—45, горох 1/2 Вікторія 24·75—26·75, горох пільн. 22·25—23·25, бобик 19·00,—20·00 вика чорна 26·50—27·50, вика сіра 25·—26·, гречка 26·50—27·50 любинь 00·—00·, конюшина червона 000—000, просо 00·—00·, сіно прас. 7·00—8·00, солома прас. 4·50—5.

Завдяки дощам, що подекуди впали, наступила за мин. тиждень зміна на збіжевім ринку.

Збори жита дещо покращали, а тим самим ціна на жито впала. В порівнанню з мин. роком представляють собі рільничі круги стан урожаю в той спосіб: Стан пшениці гірший о 10%, жита о 5%, ячменю 7% і вівса 10%. На ринку був застій, бо кождий очікує висліду жнив.

Ціна на пшеницю дальше росте. У звязку з тим подорожіли всякого рода каші і горох.

Рільнича криза в Европі дається відчути і в Аргентині, де потягнула за собою також господарську кризу, що збільшила число рільних безробітних. Ізза небувалої посухи, не могли рільники у відповідний час позасівати.

На підставі урядових даних можна ствердити упадок продукції пшениці на 50%. І коли збори мин. літ давали пересічно 8 міліонів тон, себто 800 тисяч вагонів пшениці, то тепер загальна продукпія пшениці виносить не цілих 4 міл. тон отже менше ніж половину.

На осінь пророкують підвишку цін.

НАБІЛ: Маслосоюз платив 14. VII. за масло експортове солене пріма 4·50, за масло несолене бльокове 4·40 за кільог. за літру молока 0·25, за літру сметани 1·40, за копу яєць 6·00—6·30 зол.

За кордоном попит на масло росте. Тепер вже купують масло з Польщі в Бельгії і Швайцарії та вивіз утруднений ізза браку вагонів—ледівень. Дотепер було їх всего на всего 300 штук, тепер додали ще 50 та все одно їх ще мало.

Попит на яйця також збільшився. За кордоном найбільший попит у Німеччині, бо брак довозу яєць з большевії. Ціна в Німеччині і в Франції підноситься.

ХУДОБА: За 1 кґ. живої ваги вола плачено 1·20—1·40 зол.; бугая 1·15—1·25, корови 1·20—1·30, теляти 1·00—1·30

СВИНІ: Експортова різня Рукера на Знесінню коло Львова платить за товсті (солонинові) свині 1·70—1·80 зол. за кґ. жив. ваги. За свині на бекон (мясні на забій і вивіз за кордон 70 до 100 кг ваги) по 1·80 — 1·95 зол.

ШКІРИ: За велику кінську шкіру платиться 25·45 зол, за малу 12·90 зол. за кг. телячої шкіри 2·80 — 3·40 зол. за тяжку худобячу шкіру зол. 2·00 за кг. за легку 1·85 зол. за кг.

На ринку застій. Попит на шкіри дуже малий. Телячі шкіри майже не йдуть з огляду на підвишку цла, яку завели Злучені Держави. Дещо збільшився попит на кінські шкіри.

Протягом останних кількох днів наступила значна знижка цін на сирі телячі шкіри.

Вивіз шкір за кордон майже здержаний і ціни на шкіри за кордоном падуть.

Рух почнеться аж в осени, коли гарбарні зачнуть купувати. Опріч того сподіються, що незабаром зачнеться вивіз за кордон.

Переписка Адміністрації

Впр. о. Варт. Сенюта ЧСВВ. Iracema St-a С. Бразилія. Передплату 2 дол. то є 17·75 зол. одержали. Часопис заплачений до дня 1.7. 1931 р.

„ХИБНА БУДОВА КОМИНА“

В Кропивнику біля Калуша вибухла пожежа в домі Романа Мельника, яка перенеслася відтак на сусідні будинки і спричинила шкоду на 35.000 зол. Пожежа повстала внаслідок хибної будови комина.

Книжки надіслані до Редакції

Проф. Дмитро Дорошенко. Ілюстрована Історія України 1917. — 1923 роки II. том „Українська Гетьманська Держава 1918 р.“ Ужгород 1930 Вел 8' стор. 424+стор: L. XXXVI додатків та покажчиків. Обємиста ця книга має 45 ілюстрацій. Ціна її 2 доляри 25 ц, з пересилкою. Адреса на замовлення Dr. Osyp Ciupka Okr. Soudce, Novy Bohumin 651, C. S. R. Книгу висилається тільки за попереднім надісланням грошей.

Казки тисяч і одної ночі. Для молоді підібрав і переклав Юра Шкрумеляк. Львів 1930 Накладом В-тва „Світ Дитини“ 8° стор. 116. В тексті ілюстрації. Підібрано 6 казок.

З друкарні Щасного Беднарського в аренді „Кооперативи Промислу Графічного“ у Львові, Ринок 9. — Телеф. 76-14.
Відповідальний редактор Антін Лотоцький. Видає Інститут Неп. Зач. П. Д